

Mariakapel Op de Bies

Het kapelletje is gelegen aan de Valkenburgerweg ter hoogte van de bocht in de provinciale weg Op de Bies (N583). De veldkapel heeft een, in deze omstreken veel toegepaste, eenvoudige vorm dat onder andere tot uiting komt in de rechthoekige plattegrond. Ook typerend voor de kapelletjes in deze streek is de profilering door middel van cementsteen. De vensterbanken, de aanzetstenen en de sluitsteen van de bogen, evenals de afdeksteen van de steunberen, die zich op iedere hoek bevinden, zijn uit dit materiaal vervaardigd. Bovendien zijn de bovenkant van de

topgevels en het bekronende, massieve kruis eveneens van cementsteen, waarbij er in het eerste geval sprake is van een extra zinken afdekking. Boven de toegangsopening is een ruitvormige gevelsteen aangebracht met een reliëf waar, in een rozenkrans de letters IHS, het monogram van Christus, met drie spijkers eronder is weergegeven. De afkorting IHS is afgeleid van het Griekse woord Ihesus, waarbij het kruisje boven de H een verbastering van het afkortingsteken dat de rechtopstaande poot van de H doorsneed. Nu is het een zelfstandig kruisje geworden als symbool voor Christus en het Christendom. Het uiteinde van de rozenkrans, wederom een kruisje, is geflankeerd door de letters D en S, die voor Dominus, vrij vertaald de Heer, zouden kunnen staan. De spijkers in de rozenkrans zijn vanzelfsprekend de martelwerktuigen, waarmee Christus aan het kruis is genageld. Deze gevelsteen is het wapen van de Montfortanen van het gelijknamige klooster waartoe de kapel voorheen behoorde.

De sluitsteen boven de spitsboogvormige toegang bevat een gegraveerd jaartal in Romeinse cijfers: MCMXXXIII, oftewel 1933, waarmee het bouw- en wijdingsjaar wordt aangeduid. Het bedehuisje werd onder leiding van Hub Vankan gebouwd op het grondgebied van de

zusters 'Dochteren der Wijsheid' van het Montfortanen klooster die daartoe de opdracht hadden gegeven. Het was niet de bedoeling dat het Mariakapelletje de functie van de kloosterkapel zou overnemen, maar dat er een veldkapel werd gebouwd waar men na een wandeling kon rusten voor persoonlijke gebeden.

De ouders van zuster Hildegard schonken het Mariabeeld, dat beschilderd is door Jan Aarts. In 1976 werd de kapel overgenomen door de buurtvereniging "Op de Bies" die in 1983 ervoor zorgde dat de kapel werd gerestaureerd, waarbij kapelaan Van Oss het beeld heeft opgeknapt. Buurtbewoners bezochten de kapel na de overname regelmatig en staken kaarsjes aan als dank aan Maria of ter bemoediging.

Het kapelletje is ondanks de eenvoud zeer fraai en wordt dan ook vermeld in het Monumenten Inventarisatie Plan.

De Onze-Lieve-Vrouw die haar kind in haar armen draagt, staat op een grote, donkere maansikkel achter een lichtblauwe wereldbol. Zij draagt een wit gewaad met een breed opvallende, blauwe mantel, die in onrealistische, gebogen plooiën achter haar lichaam valt. Evenals het Christuskind is zij boven haar hoofd voorzien van een grote donkergekleurde nimbus. Het beeldtype wordt ook wel met de eretitel 'Onbevlekt Ontvangen' aangeduid, waarmee Maria's reinheid wordt benadrukt. Kenmerkend voor haar afbeelding is de maansikkel waarin zij staat.